

s.remissvar@regeringskansliet.se s.sf@regeringskansliet.se

Remissvar diarienummer S2021-02250 Finska Pensionärernas Riksförbund i Sverige

S. H. T.

Sammanfattningsvis, vi föreslår att innan man höjer pensionsålders-gränser generellt, som första steg höjer man övre gränsen för arbetstagares rätt att kvarstå i anställning från 67 till 72 år. Med tanke på att redan i dag många av 65–74-åringar arbetar och flera (men inte alla) i den åldersgruppen är bättre arbetsföra än förr, skulle detta, tillsammans med bättre hushållning av medel i processen, ge tillräcklig andrum för helhetsplanering framledes.

40–45-åringar har siktet inställt till pensionsgränsen 65 år. Att flytta mållinjen framåt hela tiden medan man åldras är inte rätt. Har det flyttats redan till 80 när de ska få pension? Att flytta pensionsgränser är inte en lösning utan känns mer som straff.

Pensionsmyndigheten har tidigare gjort utredningar angående statens pensionskostnad. En stor påverkande faktor har visat sig vara den stora ökningen av antalet personer i Sverige som kommer hit senare i livet, och får låg livsinkomst i Sverige. Många väljer också att ta sina föräldrar i pensionsåldern hit. De som har varit med att skapa den svenska välfärden, ska inte straffas av detta att flera nyinflyttade kommer att tära det begränsade pensionskapitalet. Statens ansvar i pensionsfrågor är i första hand den egna befolkningen, oavsett situationen.

Staten måste ta hand om fördelningsdimensionen redan inom invandringspolitiken där även de den förda politikens efterföljande kostnader i grundskyddet hanteras, det vill säga garantipension, bostadsbidrag och äldreförsörjningsstöd. Det ska inte lösas så att svenskarnas intjänade pensioner ska delas med nyinflyttade som inte medverkat i pensionskapitalbildning.

Redan nu arbetar man nästan mest under ens livstid i Sverige enligt Eurostat, och vi har redan bland den högsta pensionsåldern. Har vi ett systemfel någonstans hos oss? Detta borde utredas.

Det överfördes 258 miljarder kronor från AP-fonderna till statskassan vid en pensionsuppgörelse länge sedan. Har effekten av detta utvärderats utgående från dagens situation?

Vi har ungefär samma åldersutveckling som våra nordiska grannländer. Medellivslängden ökar. Deras pensionssystem verkar inte kräva ålders”justeringar”. En jämförande studie rekommenderas.

Även om åldersgränsen för rätt till garantipension höjs från 65 till 66 år betyder det inte att det blir billigare för samhället, kostnaderna finns där. Ändringen blir kosmetisk alternativt kontotekniskt.

Riktåldern såsom det rapporterades uppfattas av oss som ålderism. Trots att folk lever längre i snitt (undantag senaste mätningen) innebär det inte att de är bättre arbetsföra (i snitt). Åldern ger sig till känna i alla fall, och för att undvika onödiga sjukskrivningar behövs det individuellt anpassade planering av arbetsuppgifter och övrig stöd av hälsofrämjade art så att arbetshälsan står bi. Samhällets totala kostnad gällande personer i pensionsåldern kvarstår oavsett hur man trixar med åldersgränserna. Alla måste ha en utkomst. Statens kostnad blir bara marginellt mindre om alls.

Uttalandet ”säkra långsiktigt höjda och trygga pensioner” känns inte att ha blivit befriat med förslaget. Vi vet inte hur stor invandring kommer att vara framledes, eller hur pensionskapitalförvaltningen lyckas.

Haninge och Järfälla den 26 april 2021

Finska Pensionärernas Riksförbund i Sverige

Pirkko Sinkkonen

/Esa Tuuri